

DOOR MICHEL ARKES
FOTO ROBIN VOGEL

Midden tussen de brandweerauto's, in de kazerne van Hengelo, speelt toneelgroep Beumer & Drost zaterdag de voorstelling *Brandweermannen*. „Het verhaal is recht uit het brandweerleven gegrepen.”

EEN KAZERNE ALS DECOR GEEFT TOCH IETS EXTRA'S

Brandweermannen - Beumer & Drost

ZA 11-10, 15:00 en 19:30 uur
Brandweerkazerne Hengelo, Lansinkesweg 59

BEUMERENDROST.NL

Eigenlijk is de brandweer het laatst overgebleven mannelijke bolwerk. „Echte kerels, dag in dag uit, onder elkaar”, vertelt Peter Drost (55) van Toneelschap Beumer & Drost uit Deventer. Daarom besloot de acteur twintig jaar geleden met vier collega's een voorstelling te schrijven over het vak. Als een ode aan de brandweerman. Om inspiratie op te doen, liepen de acteurs stage bij meerdere korpsen. „We bleven overnachten in de kazerne, kregen een brandweerpak en gingen mee achter het vuur aan.” Juist in de kazerne, ver van het gevaar, maakte Drost bijzondere taferelen mee. „Het beroep heeft iets heldhaftigs, maar wat brandweermannen het meeste doen, is wachten. Urenlang. Dan zit je snel op elkaars lip en ontstaan er klierpartijen. Om de tijd te doden speelden we wel eens verstoppertje. Moet je voorstellen. Volwassen mannen in een brandweerpak die verstoppertje spelen in een kazerne. Echt gebeurd.”

De stage zorgde voor genoeg stof om meerdere toneelstukken te schrijven. „Wanneer het alarm klinkt, maakt de verveling plaats voor actie en levensreddend handelen. Het toneelstuk is gebaseerd op onze belevenissen voor en achter de schermen. Het verhaal is recht uit het brandweerleven gegrepen.”

Volgens Drost zijn professionele brandweermannen soms wat huiverig om de voorstelling te bezoeken. De acteur stelt de Hengelose brandweer-

mannen gerust. „Ze worden niet belachelijk gemaakt. Na de show ontvangen we regelmatig positieve reacties van de professionals. We zetten ze in de spotlights en laten op een slapstickachtige manier zien hoe het er bij de brandweer aan toe gaat.”

Tot 2000 heeft Beumer & Drost de voorstelling honderden keren gespeeld in binnen- en buitenland. Van Frankrijk tot Amerika en Canada. Toen vond de groep het welletjes en werd het decor bij het vuil gezet. Een tijdje geleden begon het toch weer te kriebelen. „Het is zo'n gave voorstelling om te spelen. Er is een nieuw decor gebouwd en we hebben de show nu zeven keer gespeeld. We zijn twintig jaar ouder, maar de energie is er nog steeds.” Zaterdag wordt in de kazerne in Hengelo tussen de brandweerauto's een heus theater opgebouwd. „Als decor geeft dát de voorstelling toch iets extra's”, stelt Drost. „Samen met alle activiteiten krijg je zaterdag een uniek kijkje in de wereld van de brandweerman.”

'ALS HET ALARM KLINGT MAAKT DE VERVELING PLAATS VOOR ACTIE EN LEVENSDREDDEND HANDELEN'

WAAN JE ZELF EEN BRANDWEERMAN

► Zelf in de huid kruipen van een brandweerman? Ook dat kan. In de kazerne aan de Lansinkesweg kunnen bezoekers een selfie maken in een brandweeroutfit. Verder is er een woonkamer met verbrande voorwerpen te zien, kan iedereen een kijkje nemen in een brandweerauto en wordt er informatie gegeven over een brandveilig leven.

Theater Nomade van oud-Almeloër Ab Gietelink brengt een muziektheater-voorstelling over het leven van vliegtuigbouwer Anthony Fokker. Met authentieke filmbeelden.

DOOR TON OUWEHAND - FOTO MARIA & AARTJAN BERGSHOEFF

GIETELINK ZIET ZE VLEEGEN

Toen hij twee jaar geleden met *the King's Speech* in de theaters stond, dacht theatermaker Ab Gietelink al aan Anthony Fokker, als onderwerp voor een mogelijk programma. Sterker nog, het leefde al een jaar of tien bij de oud-Almeloër. Alleen dat hij het nu zou gaan doen en dat het zo'n veelomvattend project zou worden, daar had hij nooit bij stilgestaan. Bij deze voorstelling komt alles bij elkaar: theater, vertelling, authentieke filmbeelden en levende muziek. „Ik had Anthony Fokker al heel lang op mijn verlanglijstje. Omdat het uiteindelijk de droom is van de jongen die wil vliegen. Het lukt hem en hij komt aan de kop te staan van een enorm luchtvaartimperium.” Uiteindelijk was het klarinettist Gottfrid van Eck, die Gietelink het eerste zetje gaf. „Nadat Gottfrid een voorstelling van me had

gezien, vroeg hij me of ik ervoor voelde om met hem iets met de Nederlandse stomme film te doen. Explicatie, filmmuziek toevoegen. We hebben lang gezocht naar geschikt materiaal, maar daar kwamen we niet goed uit. Tot ik in het Eye Filmmuseum op het oude Fokker-idee kwam. Behalve dat zijn verhaal mooi is om te vertellen, heeft hij zijn leven uitermate zorgvuldig gedocumenteerd. Hij was een van de eersten met een camera. Hij maakte in 1910 al opnamen van zichzelf.” Het levensverhaal van Anthony Fokker bevat veel elementen waarin Gietelink theateraal brood zag. Aan de ene kant is het een Pietje Bell-verhaal, aan de andere kant is het ook de mythe van Icarus. Die wilde vliegen, maar niet te hoog. Als hij te dicht bij de zon kwam, zou de was smelten waarmee de vleugels waren bevestigd. Tsjja, dan stort je neer. Dat neer-

UITGESPROKEN

'IK VIND MOPPEN EIGENLIJK EEN RAMP'

*Moppen tappen blijft de ultieme manier om mensen aan het lachen te krijgen. Zo bewijst Ton Kas met zijn hilarische moppenshow *Eerste Klootviool*.*

Mogen we het cabaret noemen?
„Noem het zoals je wil, maar ik heb niet veel met cabaret. Of het moeten top-performers zijn als Theo Maassen, Hans Teeuwen en Toon Hermans.”

Je hebt dus wel iets met moppen?
„Nee, ik vind moppen eigenlijk een ramp. Iemand als Max Tailleur, uit mijn jeugd. Verschrikkelijk. Daar kon ik niets eens een glimlach voor opbrengen. Wat ik zelf doe is anders. Ik heb uit het enorme wereldrepertoire een